

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט"ו סִינן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה רַבָּא

אֶפְלוּ אָדָם פָּשׁוּט אִם יֵשֵׁב עַצְמוֹ עַל הַסֵּפֶר, וַיִּסְתַּכֵּל עַל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה, יְכוּל לְרַאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת, הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי הַסְתַּכְלוּתוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב עַל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה יִתְחִילוּ הָאוֹתוֹת לְהֵאִיר וּלְהַצְטַרֵּף בְּבַחֲיַנַּת אוֹתוֹת בּוֹלְטוֹת וּמְצַטְרָפוֹת שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (יוֹמָא עג:), וְאֵזִי יִרְאֶה נִפְלְאוֹת צְרוּפִים חֲדָשִׁים, וַיְכוּלִין לְרַאוֹת בְּהַסֵּפֶר מַה שְּׁבַעַל הַמַּחְבֵּר לֹא כִּיּוֹן לָזֶה כָּלֵל, וְזֶה אֶפְשָׁר אֶפְלוּ אָדָם פָּשׁוּט, כִּי אָדָם גָּדוֹל יְכוּל לְרַאוֹת זֹאת בְּלִי יַגִּיעָה, רַק אֶפְלוּ אָדָם פָּשׁוּט לְגַמְרֵי יְכוּל לְהַשִּׁיג וּלְרַאוֹת חֲדָשׁוֹת כַּנֵּ"ל, אִם יֵשֵׁב עַצְמוֹ וַיִּסְתַּכֵּל עַל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה כַּנֵּ"ל, אֵךְ שְׁלֹא יַעֲמִיד הַדְּבָר לְנִסְיוֹן, כִּי יְכוּל לְהֵיוֹת שְׂאֵז דְּוָקָא לֹא יִרְאֶה כָּלֵל, אֵךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן יְכוּל לְהַשִּׁיג לָזֶה אֶפְלוּ אָדָם פָּשׁוּט כַּנֵּ"ל:

הַתּוֹרָה רַבָּב

דַּע כִּי צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, שְׁבִאוֹתוֹ הַמְעַט אֵינּוּ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂמוּצֵא בּוֹ מְעַט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּאַמַּת לְכַף זְכוּת, וַיּוּכַל לְהַשִּׁיבוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבוּנָתוֹ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵיר לְדוֹן אֶת הַכֹּל לְכַף זְכוּת, וְאַף-עַל-פִּי שֶׁאֵתָּה רוּאֶה שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, אַף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתע
לְמַעַן מִזֶּה רְצִי"ל "לֹא יַעֲבֹר מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְמַעַן מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"»
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

אֶתְּהָ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצָּא בּוֹ מְעַט טוֹב שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע וְזֶהוּ
וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע, שְׁצָרִיךְ אֶתְּהָ לְבַקֵּשׁ בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שְׁיִישׁ
בּוֹ עֲדִין, שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, כִּי אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא רָשָׁע, אֵיךְ אֶפְשָׁר
שְׁאֵין בּוֹ מְעַט טוֹב עֲדִין, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא עָשָׂה אֵיזָה מִצְוָה אִו
דְּבַר טוֹב מִיָּמָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁאֶתְּהָ מוֹצֵא בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שְׁשָׁם
אֵינוֹ רָשָׁע, וְאֶתְּהָ דֵּן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה אֶתְּהָ מַעֲלָה אוֹתוֹ
בְּאַמֶּת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, עַד שְׁיָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי-זֶה, וְזֶהוּ
וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע, עַל-יְדֵי שְׁמוֹצֵא בְּהַרְשָׁע עוֹד מְעַט טוֹב,
שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, עַל-יְדֵי-זֶה וְהַתְּבוֹנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, הֵינּוּ
כְּשֶׁתְּבוֹנֵן וְתִסְתַּכֵּל עַל מְקוֹמוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וְאֵינְנוּ שָׁם עַל מְקוֹמוֹ
הָרֵאשׁוֹן, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמוֹצֵאֵין בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב, אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה,
וְדַנִּין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹצֵאֵין אוֹתוֹ בְּאַמֶּת מִכַּף חוֹבָה
לְכַף זְכוּת. וְזֶהוּ וְהַתְּבוֹנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ כַּנ"ל, וְהִבֵּן:

וְכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְמִצָּא גַם בְּעַצְמוֹ, כִּי זֶה יְדוּעַ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם
לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וּלְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת מְאֹד
מְאֹד (כְּמִבְּאֵר אֶצְלָנוּ כְּמָה פְּעָמִים). וְאֶפְלוּ כְּשִׁמְחָת־חֵיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ
וְרוֹאֵה שְׁאֵין בּוֹ שׁוּם טוֹב, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים, וְרוֹצֵה הַבַּעַל דְּבַר
לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעַצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-
כֵן אֲסוּר לוֹ לְפַל מִזֶּה, רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְמִצָּא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מְעַט
טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מִצְוָה אִו דְּבַר טוֹב,
וְאֶף שְׁכְּשִׁמְחָת־חֵיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר הַטוֹב, הוּא רוֹאֵה שֶׁהוּא
גַּם כֵּן מְלֵא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ מֵתֵם, הֵינּוּ שְׁרוֹאֵה שְׁגַם הַמִּצְוָה
וְהַדְּבַר שְׁבִקְדָּשָׁה שְׁזָכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא גַּם כֵּן מְלֵא פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת
זְרוֹת וּפְגָמִים הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא יְהִיָּה בְּאוֹתָהּ
הַמִּצְוָה וְהַדְּבַר שְׁבִקְדָּשָׁה אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ

שֶׁהוּא, עַל-כָּל-פָּנִים הִיָּה אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה בְּהַמְצָוָה וְהַדָּבָר טוֹב שֶׁעָשָׂה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצְוָה בְּעֵצְמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּדֵּי לְהַחֲיוֹת אֶת עֵצְמוֹ, וְלָבוֹא לְיַדֵּי שְׂמֻחָה כַּנִּ"ל, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂמֻחַפֵּשׂ וּמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ עֲדִין מְעַט טוֹב. עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוֹצֵא בְּאֵמֶת מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת וְיוֹכֵל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, בְּבַחֲיִנּוֹת "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבוֹנְנֶתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" כַּנִּ"ל, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִין לְדוֹן אַחֲרֵים לְכַף זְכוּת אֲפִלוּ אֶת הַרְשָׁעִים וְלְמִצְוָה בָּהֶם אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה מוֹצֵיאִין אוֹתָם בְּאֵמֶת מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, בְּבַחֲיִנַּת וְעוֹד מְעַט וְכוּ' וְהִתְבוֹנְנֶתָ וְכוּ' כַּנִּ"ל, כְּמוֹ כֵּן הוּא אֵצֶל הָאָדָם בְּעֵצְמוֹ, שֶׁצָּרִיךְ לְדוֹן אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלְמִצְוָה בְּעֵצְמוֹ אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה עֲדִין, כִּדֵּי לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא יַחֲיֶה אֶת עֵצְמוֹ, וַיִּשְׂמַח אֶת נַפְשׁוֹ בְּמְעַט הַטוֹב שֶׁמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ, דְּהֵינּוּ מַה שְׂזָכָה לַעֲשׂוֹת מִיָּמָיו אֵיזָה מְצוּהָ אוֹ אֵיזָה דְּבָר טוֹב, וְכְמוֹ כֵּן צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ עוֹד, לְמִצְוָה בְּעֵצְמוֹ עוֹד אֵיזָה דְּבָר טוֹב, וְאַף שְׁגִים אוֹתוֹ הַדָּבָר הַטוֹב הוּא גַם-כֵּן מְעַרְבַּב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה יוֹצֵיא מִשָּׁם גַּם-כֵּן אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה.

וְכֵן יַחֲפֵשׂ וַיִּלְקַט עוֹד הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂין נְגוּנִים כַּמְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּמֵאמֶר וַיְהִי מִקֵּץ בְּסִימָן נ"ד), בְּבַחֲיִנַּת מְנַגֵּן בְּכִלֵּי זְמֶר, שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַּת שְׂמֻחָה הַרוּחַ טוֹבָה מִן הַרוּחַ נְכִאָּה עֲצֻבוֹת רוּחַ עֵינַן שָׁם. [וְהַכֵּל כִּי נְגִינָה דְקֻדְשָׁה הִיא גְבוּהָ מְאֹד מְאֹד כִּידוּעַ, וְעַקֵּר הַנְּגוּן נַעֲשָׂה, עַל-יְדֵי בְרוּר הַטוֹב מִן הָרָע, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמֻחָה רַיִן וּמְלַקְטִין הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת מִתּוֹךְ הָרָע, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂים נְגוּנִים וְזְמִירוֹת, עֵינַן שָׁם הֵיטֵב].

ועל כן על ידי שאינו מניח להפיל את עצמו ומחיה את עצמו
 במה שמחפש ומבקש ומוציא בעצמו איזה נקדות
 טובות ומלקט ומברר אלו הנקדות טובות, מתוך הרע והפסלת
 שבו וכו' כנ"ל, על-ידי-זה נעשין נגונים כנ"ל, ואזי הוא יכול
 להתפלל ולומר ולהודות לה'. כי זה ידוע שכשהאדם נופל בדעתו
 מחמת גשמיותו ומעשיו הרעים שרואה שהוא רחוק מאד מאד
 מן הקדשה באמת, אזי על-פי רב אינו יכול להתפלל כלל מחמת
 זה. ואינו יכול לפתח פיו כלל, מחמת גדל העצבות והמרה
 שחורה והכבדות שנופל עליו, על-ידי שרואה גדל עצם רחוקו
 מהשם יתברך. אבל כשהוא מחיה את עצמו על-פי העצה הנ"ל.
 דהינו שאף-על-פי שידע בעצמו שיש לו מעשים רעים וחטאים
 הרבה מאד, והוא רחוק מאד מאד מהשם יתברך, אף-על-פי-כן
 הוא מחפש ומבקש ומוציא בעצמו עדין איזה נקדות טובות כנ"ל,
 ומחיה ומשמח את עצמו בזה, כי בודאי ראוי להאדם, להגדיל
 שמחתו מאד בכל נקדה ונקדה טובה מקדשת ישראל שמוציא
 בעצמו עדין, ואזי כשמחיה ומשמח את עצמו על-ידי-זה כנ"ל אזי
 הוא יכול להתפלל ולומר ולהודות לה'.

סדר קצור לקומי מזהרני"ן הימני:

תורה רפא

א אפלו אדם פשוט אם ישב עצמו על הספר ויסתכל על אותיות
 התורה היטב יכול לראות חדשות ונפלאות, רק שלא יעמיד
 הדבר לנסיון (עין פנים):

אמרה לאלקי בעודי - רפב

א כשמתחיל האדם להסתכל על עצמו ורואה שרחוק מטוב והוא

מלא עוונות אז יוכל לפל על-ידי-זה, ולא יוכל להתפלל כלל, על
בן הוא מחיב לחפש ולבקש ולמצא בעצמו עוד איזה מעט טוב,
כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב. ואף
בשמתחיל להסתכל באותו טוב שעשה הוא רואה שהטוב
בעצמו הוא מלא פצעים ואין בו מתם, כי הטוב מערב בפניות
ובפסלת הרבה, אף-על-פי-כן איך אפשר שלא יהיה בהמעט טוב
איזה נקדה טובה, וכן צריך לחפש ולבקש עד שימצא בעצמו עוד
איזה דבר טוב, ואף שגם זה הטוב מערב גם כן בפסלת הרבה.
עם כל זה על כל פנים יש בו איזה נקדה טובה, וכן יחפש ויבקש
עוד עד שימצא בעצמו עוד איזה נקדות טובות, ועל-ידי-זה
שמוצא בעצמו איזה זכות וטוב על-ידי-זה יוצא באמת מכף
חובה לכף זכות ויוכל לשוב בתשובה, ועל-ידי-זה יוכל להחיות
את עצמו ולשמח את עצמו איך שהוא. ואז יוכל להתפלל ולומר
ולהודות לה'. כי על-פי רב כשהאדם עומד להתפלל להשם
יתברך אז עולה על דעתו מעשיו אשר לא טובים, ועל-ידי-זה
נופל בדעתו ואינו יכול להתפלל בחשק וחיות כראוי, על כן צריך
האדם להחיות את עצמו קדם התפלה על-ידי שיחפש ויבקש
וימצא בעצמו נקדות טובות כנ"ל, ועל-ידי-זה יוכל להתפלל
כראוי כנ"ל:

ב וצריך האדם לזהר מאד לילך בדרך זה, כי הוא כלל ויסוד גדול
למי שירצה להתקרב להשם יתברך לבל יאבד עולמו לגמרי חס
ושלום, כי העקר הוא להרחיק עצמו מעצבות ומרה שחורה בכל
מה דאפשר. כי רב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך עקר רחוקם
הוא מחמת מרה שחורה ועצבות, על-ידי שנופלים בדעתם
מחמת שרואים בעצמם עצם קלוקלם שרב מעשיהם מקלקלים,

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתעד - אמר מוהרנ"ת זצ"ל "צדק מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות

כפי מה שיודע כל אחד בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו, ומחמת זה נופלים בדעתם ומיאשים עצמם לגמרי רחמנא לצלן, ואינם מתפללים בכונה כלל, ואינם עושים בעבודת השם אפלו מה שיהיו יכולים לעשות עדין, על כן צריך האדם להשכיל מאד על דבר זה כי הרבה נפשות שקעו על ידי זה, כי היאוש חס ושלום קשה מן הכל. על כן צריכין להתחזק מאד לילך עם ה' זה הנ"ל לחפש בעצמו נקדות טובות בכל פעם כדי להחיות עצמו ולחזק עצמו תמיד, ועל ידי זה יוכל להתפלל בחשק ובחיות ובשמחה תמיד ולשוב אל ה' באמת כנ"ל:

ג השליח צבור המתפלל לפני העמוד צריך שיהיה לו בחינה גבה כזו שיוכל לקבץ כל הנקדות טובות שיש בכל אחד מהמתפללין וכל הנקדות טובות יהיו נכללין בו, והוא יעמד ויתפלל עם כל הטוב הזה אשרי הצבור שזוכין לשליח צבור כזה:

סדר ימי מוהרנ"ת הימני:

וכל אותו היום ששי ערב שבת וסכות עמדנו לפניו והוא היה חלוש מאד והחיות הולך ונפסק עניתי ואמרתי לו בכניעות ראש ולב נשבר, רבי תושיעו לכם בעצמכם השיב אין לי חשק לזה עניתי ואמרתי יהיה לכם רחמנות על זרעכם ועל אנשיכם (והטה בידיו ואמר בלשון אשכנז אט אט וכך אמרתי לו בלשון אשכנז רבי העלפט איך אליין השיב איך האב עפים קיין חשק ניט אמרתי לו האט רחמנות איבער אייערע קינדער און איבער אייערע לייט) והטה בידו ואמר אט אט כאומר אני רחוק מזה עתה הרבה ואיני שומע זאת כלל עתה ועוד דברנו עמו דבורים הרבה באותו היום וכל אותו היום ולילה שלאחריו הוא ליל שבת ויום ראשון דסכות ישב על הכסא, ולפעמים הטה עצמו על השלחן שאצל הכסא והניח ראשו על

יָדוּ וְשָׁכַב מְעַט, אֶפְשָׁר הָיָה יָשֵׁן אֵיזָה שְׁנַת עָרָאֵי כָּל שְׁהוּא
 וְאַנְחָנוּ עֲמִדְנוּ לְפָנָיו בְּכָל עֵת וְהָיִינוּ מִחֲלִיפִים מִשְׁמֵרֵתָנוּ,
 לְפַעֲמִים עֲמָדוּ אֵלָיו הָאֲנָשִׁים וְאֵלָיו הָיוּ יְשָׁנִים וְאַחַר כֵּךְ לְהַפְּךָ כִּי
 לֹא זָנּוּ מִמֶּנּוּ מִן לַיִל שֵׁשִׁי הַנִּ"ל בַּבֶּקֶר בְּיוֹם שַׁבָּת רֵאשׁוֹן דְּסִכּוֹת
 הַלְבִישׁוֹ אֹתוֹ בְּטָלִית וְהוּא עוֹדְנֵנוּ יוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ וְהִתְפַּלֵּל שָׁם כָּל
 הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֹשֵׁב בְּבִגְדֵי שַׁבָּת כָּרְאוּי וְאַחַר גָּמַר הַתְּפִלָּה
 נִכְנָסוּ הַרְבֵּה אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶצְלוֹ לְקַבֵּל פָּנָיו בְּרִגְלָה וְהִסְבִּיר לָהֶם
 פָּנִים וְלֹא דִבֵּר רַק מְעַט דְּמְעַט הַמְּכָרָח בְּיוֹתֵר כִּי בְּכָל אוֹתָן
 הַיָּמִים הָיָה נִזְהָר מִלְּדַבֵּר וְגַם הִדּוּקְטוֹר הִזְהִירוּ מְאֹד שֶׁלֹּא לְדַבֵּר
 מִחֲמַת שְׁחִיּוֹתוֹ הָיָה בְּצִמְצוּם גָּדוֹל:

נַח בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת לַיִל שְׁנֵי דְסִכּוֹת צָוָה לְהוֹלִיךְ אוֹתוֹ מִהַכֶּסֶּא
 וְהַשְׁכִּיבוֹהוּ עַל מִטָּתוֹ, וְהָיָה אָז עֵיף וְיִגַּע מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר שְׁהוּא
 יִגַּע כָּל כֵּךְ מִחֲמַת שִׁישֵׁב כָּל כֵּךְ עַל הַכֶּסֶּא אַחַר כֵּךְ עָנָה וְאָמַר
 בְּקוֹל קֶצֶת הָאֵתָה זוֹכֵר הַמַּעֲשֵׂה שִׁסְפָּרְתִּי וְתִכְף עֲמִדְתִּי מִרְעִיד
 וְשִׁאֲלֵתִי אוֹתוֹ בְּאֵימָה אֵיזָה מַעֲשֵׂה (כִּי הֲלֹא בְּאֵמַת שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ כִּפְהָ
 וּכְפָה מַעֲשִׂיּוֹת נוֹרְאוֹת מְאֹד) עָנָה וְאָמַר הַמַּעֲשֵׂה שִׁסְפָּרְתִּי לָךְ בְּכַנִּיסְתִּי
 לְפָה וְתִכְף נִבְהַלְתִּי מְאֹד כִּי זָכַרְתִּי הֵיטֵב הַמַּעֲשֵׂה שִׁמְדַבְּרַת
 מִעַנִּין הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁבָּא לְמָקוֹם אֶחָד שֶׁהָיוּ שָׁם
 נְשָׁמוֹת גְּדוֹלוֹת הַרְבֵּה מְאֹד שֶׁהָיָה מְכָרָח לְתַקְנָם, וְרָאָה שְׂאֵי
 אֶפְשָׁר לְתַקְנָם כִּי־אֵם כְּשִׁיסְתִּילָק עַל יָדֵי זֶה כְּנִרְשָׁם זֹאת הַמַּעֲשֵׂה
 בְּמָקוֹם אַחַר (לְעֵיל מ"ט). וְעֲמִדְתִּי מִרְעִיד וּמִשְׁתוֹמֵם עָנָה וְאָמַר (בְּזָה
 הַלְשׁוֹן מֵעַ הָאֵט שׁוֹיִן לְאַנְג אַרְוִים גִּיקוּקֵט אוֹיֵף מִיר, מֵע זָאל מִיֵּךְ דְּעֵר טֵאפֵן אַהֶעֶר, וְוֵאם
 זָאל אֵיֵךְ אֵיִיךְ זָאגֵן אַלְפִים רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת וּמִשְׁךְ מְאֹד תִּבְת רַבָּבוֹת בְּכָל פֵּעַם
 כְּלוּמֵר) שִׁישֵׁב כָּאֵן בְּאוּמִין סְבִיבוּ רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת הַרְבֵּה שֶׁל נְשָׁמוֹת
 שְׁעוֹמְדִים עִתָּה סְבִיבוּ שִׁיתְקַנָּם שֶׁבְשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לוֹ כָּל הָעֲנוּיִים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתעו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים הָאֵלּוּ וְאַחַר כֵּן הִסֵּב פָּנָיו קֶצֶת אֶל הַקִּיר
וּפָרַשׁ יָדָיו קֶצֶת כְּאוֹמֵר הֲרִינִי מוֹסֵר נַפְשִׁי וְהֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן
לְקַבֵּל הַכֹּל בְּשִׁבְלֹו יִתְבָּרֵךְ וְכֹל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְצִיר בְּכֹתֵב כֹּלָל כִּי
בְּעֵינַי תִּקְוִי הַנְּשָׁמוֹת שְׁמַעְנוּ מִפִּיו כִּמְהָ שִׁיחוֹת וְתוֹרוֹת נוֹרָאוֹת
שָׁרְמוּ לָנוּ בָּהֶם שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד כְּמוֹ הַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר
בְּעֵז אֶל רוֹת (לְקוֹטֵי מוֹהֲרֵ"ן ס"ה) מִעֵינַי בְּעַל הַשְּׂדֵה וְהִבְנוּ מִדְּבָרָיו
שֶׁכָּל הַיְסוּרִים וְהַמְחַלְקֵת שֶׁעָלְיוֹ הוּא מִחֲמַת שְׁעוֹסֵק בְּזֶה הַרְבֵּה
וְכֹל עֵינַי נְסִיעָתוֹ לְאוֹמִין לְהַסְתַּלֵּק שָׁם הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי זֶה כְּנִרְשָׁם
מִעַט מִזֶּה בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בְּמָקוֹם אַחַר (חַיִּי מוֹהֲרֵ"ן רי"ז):

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

יֵא צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע שֶׁכָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם עוֹבְרִים עָלָיו יְסוּרִים וְצָרוֹת
הַרְבֵּה וְהַרְפַּתְקָאוֹת שׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, הֵן בְּעֵינַי הַפְּרָנְסָה, הֵן
בְּעֵינַי בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, הֵן בְּעֵינַי אֲשֶׁתּוֹ וּבְנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ. וְאִין נִמְצָא
אָדָם בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו יְסוּרִים וְהַרְפַּתְקָאוֹת הַרְבֵּה, כִּי אָדָם
לְעֵמֶל יֵלֵד, וְכֹתִיב גַּם כָּל יָמָיו כַּעַם וּמִכְאוּבוֹת וְאִין שׁוֹם תִּקְנָה
לְהַנְצִיל מִזֶּה כִּי אִם לְבָרַח לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַתּוֹרָה. עַל כֵּן הַהַכְרָח
שֶׁיְהִיָּה לְכָל אָדָם סְבָלָנוֹת גְּדוֹל, שֶׁיִּסְבֵּל כָּל מֵה שֶׁיַּעֲבֹר עָלָיו כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה סְמָא דִּיִּסּוּרֵי קְבִילָא. וְכְמוֹ שֶׁאָמַר
הַחֲכָם, הַסְּבָל תַּחֲבוּלָה לְמִי שֶׁאִין לוֹ תַּחֲבוּלָה. וְכָל הַחֲכָמִים
מֵאַרְיָכִים בְּזֶה וְכָלֵם אֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא יְסוּרִים וּדְאָגוֹת
וְהַרְפַּתְקָאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר. כִּי הָאָדָם לֹא נִבְרָא בְּשִׁבְלֵי לְהַתְעַנֵּג
בְּעוֹלָם הַזֶּה כֹּלָל, רַק שֶׁיַּעֲמַל בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי שֶׁיִּזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.
עַל כֵּן צְרִיכִים לְסָבֵל הַכֹּל וּלְהֵאֱמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתּוֹ. כִּי כָּל מֵה
דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד, וְלְבָרַח בְּכָל פַּעַם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
וְלַתּוֹרָתּוֹ וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו. כִּי אִין מָקוֹם לָנוּס מִפְּגִיעֵי

הָעוֹלָם כִּי אִם אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ לְבַד כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי.
וְאַפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים יְכוּל לְבָרַח לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד כִּי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם. וְכַמְבֹּאֵר בְּדְבָרֵינוּ בְּאַרְיכוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר.
וְתִכְף כְּשֶׁבוֹרַח לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲזִי כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו נִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה גְּדוֹלָה לְנִצָּחַת. וַיֵּשׁ בְּזֹה הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ
לְהֶאֱרִיךְ (שֶׁהַר"ן שַׁח).

עֲזוֹת

א עֲזוֹת הִיא מְדָה רָעָה מְאֹד כִּי עֵז פָּנִים לְגִיּהֲנָם. וְהַעֲנָשִׁים שֶׁל כָּל
הַדְּבָרִים הַחֲלִיף אֲבָרָהֶם אָבִינוּ עַל שְׁעֵבוֹד מַלְכִּיּוֹת, אֲבָל עֲנֵשׁ
הָעֲזוֹת נִשְׂאָר רַק בְּגִיּהֲנָם. אֲךְ צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כְּמוֹ שֶׁהָעֲזוֹת הוּא
מְדָה רָעָה מְאֹד, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם דְּוָקָא שְׁיִהְיֶה לוֹ עֲזוֹת דְּקָדְשָׁה
כִּי אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְצַדִּיקֵי אֱמֶת וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל
יְדֵי עֲזוֹת דְּיָקָא כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "הוֹי עֵז כַּנְּמֵר" וְכוּ'. כִּי
כָּל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים וְהַמְתַּנְגְּדִים עֵקֶר כֹּחַם הוּא רַק עַל יְדֵי
הָעֲזוֹת שֶׁהִיא מַלְכוּתָא בְּלֹא תַנָּא. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְבַחֵר בַּחַיִּים
וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אַפֵּן כִּי אִם כְּשִׁיחִיָּה לוֹ
עֲזוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְעַמֵּד נֶגֶד עֲזוֹתָם הָרַע וַיִּהְיֶה מְצַחֵו חֲזָק לְעַמֵּת
מְצַחֵם. כִּי אִי אֶפְשָׁר לִיכְנֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת.

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת הַיּוֹמִי:

וְהַבְּחוּר הַנַּ"ל, כְּשֶׁשָּׁלְחוּ הַשֵּׁנִי, חָרָה לוֹ גַּם־כֵּן, וְהַלֵּךְ אֶל הַשְּׁלִישִׁי
וְסֵפֶר לוֹ גַּם־כֵּן כַּנַּ"ל, וּמָסַר לוֹ עוֹד יוֹתֵר סִימָנִים מִבְּהָקִים בְּיוֹתֵר
וְלִפְנֵי הַשְּׁלִישִׁי סֵפֶר כָּל לְבוֹ בְּאֶשֶׁר שֶׁהָיָה לוֹ כְּתָב, שֶׁהָיָה מְצַיֵּר בוֹ
הַמְּקוֹמוֹת כַּנַּ"ל, בְּכֵן יִצִּיר לְעַצְמוֹ גַּם־כֵּן עַל נֵיר כָּל אוֹתָן
הַמְּקוֹמוֹת וַיָּבִיא אֵלָיָה וְהַשְּׁלִישִׁי נִתְיָשֵׁב גַּם־כֵּן כַּנַּ"ל, שֶׁאִין טוֹב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתע"ח ❦ זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ❦
❦ זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

לפניו, שיביא אותה לכאן, וזה הבחור יהיה כאן ושלח גם-כן את
הבחור עוד למרחוק יותר מאתים פרסאות וזה המלך השלישי
רץ גם-כן לשם (דהינו לקח את היפת-תאר) ובא לשם, והגידו לו, שכבר
יש כאן שני הנ"ל, והשיב: אף על-פי-כן, כי יש לו דבר, שבודאי
יפעל והעולם לא היו יודעים כלל מפני מה היא נתרצה לאלו
יותר מאחרים ובא גם השלישי והגיד שירו בסימנים מבהקים
יותר, והראה הכתב עם ציור המקומות ונבחה מאד, אף לא
יכלה לעשות דבר מחמת שגם הראשון נראה שזהו ואחר-כך
השני, על כן אמרה, שלא תאמין, עד שיביאו לה כתב ידה
בעצמו אחר-כך נתישב בדעתו הבחור הנ"ל: עד מתי יהיו
משלחין אותו בכל פעם להלן יותר? על כן ישב עצמו, שהוא
בעצמו יניח עצמו לילך לשם, אולי יפעל הוא והיה הולך וסובב,
עד שבא לשם ואמר, שהוא יש לו דבר וכו' ובא והגיד שירו ונתן
עוד יותר ויותר סימנים מבהקים, והזכיר אותה, שלמד עמה
בחדר אחד וכיוצא בזה, וספר לה הכל שהוא שלח המלכים הנ"ל
ושטמן הכתב באילן וכל מה שעבר עליו אבל היא לא השגיחה
כלל על זה (ובודאי גם הראשונים המלכים הנ"ל אמרו איזה טעמים על מה
שאין בידם הכתב) ולהכיר אותו בודאי אי-אפשר, כי כבר עבר זמן
רב, ולא רצתה להשגיח עוד על סימנים כלל, עד שיביאו לה
הכתב, כי גם על הראשון סברה שזהו בודאי וכן על השני וכו',
על כן לא רצתה וכו' כנ"ל ונתישב הבחור, שכאן אי-אפשר
לעשות שהיות כלל, ונתישב לשוב ולחזור למקומו, אל המדבר
שהיה בו, ושם יבליח ימי חייו והיה הולך וסובב להגיע למדבר
הנ"ל, והגיע לשם, אל המדבר הנ"ל בתוך כל הנ"ל עברו בין כך
ובין כך כמה שנים, ונסכם אצל הבחור הנ"ל שישב שם במדבר,

וַיְבַלֶּה שֵׁם יָמֵי חַיָּיו כְּפִי מַה שְּׁעָרְךָ בְּדַעְתּוֹ חַיּוֹת הָאָדָם בְּעוֹלָם
הַזֶּה נֶחְקַר בְּדַעְתּוֹ, שְׂטוֹב לְבַלּוֹת כְּאֵן מִסְפֵּר יָמָיו, וַיָּשָׁב שֵׁם וְאָכַל
וְכוּ' כַּנֶּ"ל.

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה אין חוטיין נמשכים ממנה יוצאים בה: הגה ויש ליוהר שלא ללקחה מן התנור קודם לכן (ד"ע) ולהחזירה כי תוכל לבא לידי חימוץ (מהרי"ל): (ד) יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא נימוחה אבל אם בשלה אינו יוצא בה: (ה) אם אפו חמץ עם מצה לא נאסרה אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל ממקום שנגעה כדי נטילת מקום והשאר מותר: הגה מצה שנתכפלה בתנור ודבוקה עד שאין שולט שם האש אוסרים אותה תוך הפסח אבל שאר מצות שבתנור מותרים וקודם פסח אין לאסור רק מקום הדבוק (תה"ד סימן קנ"ז ופסקיו סימן קמ"ה) מצה נפוחה באמצעיתה אסורה אבל עלה עליה קרום כדרך שעולה על הפת בשעת אפייה מותרת (מהרי"ל) אם שני מצות שוכבות זו על זו בתנור קודם אפייתן אסורים דהוי כמצה כפולה (מהרי"ו) וכן יש ליוהר שלא יגעו זה בזה בתנור בעודן לחין כי אין האור שולט במקום נגיעתן ובאים לידי חימוץ (ב"י בשם אורחת חיים):

סימן תסב (א) מי פירות בלא מים אין מחמיצין כלל ומותר לאכול בפסח מצה שנילושה במי פירות אפילו שהתה כל היום אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני שהיא מצה עשירה וקרא כתיב לחם עוני: (ב) מי פירות עם מים ממהרים להחמיץ יותר משאר עיסה הלכך אין ללוש בהם ואם לש בהם יאפה מיד: (ג) מותר ללוש ביין אעפ"י שאי אפשר לו בלא טיפת מים שנופלת בשעת הבציר ואף לכתחלה רגילים ליתן מים בשעת הבציר כדי להתיר נצוק ואעפ"כ אין לחוש להם הואיל

סימן תסה (א) אין שורין מורסן לתרנגולים בשום פנים ולא חולטין: הגה וכשנותנים להם שעורים או חטים לאכול יזהר שלא להשליכם במקום לח שיבואו לידי חימוץ (מהרי"ו): **(ב) אין האשה שפה מורסן על בשרה אפילו יבש:**

סדר לקוחי תפלות הימני:

מב: ותמהר ותחיש לגאלי ולחוציאני מכל הצרות והרעות אשר סבבוני, "ה' מה רבו צרי, רבים קמים עלי רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלקים סלה ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי", צרות רבות סבבוני קראנו ה' אלקינו, "בצר לי אקרא ה' ואל אלקי אשוע ישמע מהיכלו קולי וישועתי לפניו תבא באזניו מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה קראתי מצרה לי אל ה' ויענני מבטן שאול, וישועתי שמעת קולי ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסובבני, כל משברי וגלי עלי עברו ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך, אך אוסיף להביט אל היכל קדשך אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי, לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחה בעדי לעולם ותעל משחת חיי ה' אלקי בהתעטף עלי נפשי את ה' זכרתי, ותבא אליך תפילתי אל היכל קדשך משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו ואני בקול תודה אזבחה לך, אשר נדרתי אשלמה, ישועתה לה":

מג: ובכן תזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שאזכה ללמוד הלכות בכל יום ויום, חק ולא יעבר כל ימי חיי ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד הלכות עד שאזכה על ידי ההלכות לשעשוע עולם הבא, לדעת ולהכיר אותך תתברך לנצח ותעזרני שאזכה לברך פסק ההלכה באמת ותהיה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חנם, חסדי דוד הנאמנים, ואזכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתפ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַד שְׁאֲזֹכָה מִהֲרָה לַיָּדַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בְּרִיךְ
וְאַמְתָּתָן, וְלַחֲדָשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁינָא אֲמַתִּיִּים וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם
דְּקֻדְשָׁה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְדַעַת וְלַהֲפִיר אֹתָךְ בְּאַמְתָּה, וְלַהֲיֹת סְמוּךְ
וְקָרוֹב אֵלַיךְ, וְלַהֲוֹדוֹת לָךְ וְלַבְּרָכָה תָּמִיד, וְלַהֲתַדְבֵּק אֵלַיךְ בְּאַמְתָּה
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מִד: וְתִצְיָלְנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ צָרוֹת לְבָבִי הַרְבֵּים
וְהַכְּבִידִים מְאֹד, עַד "אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל" כִּי צָר לִי מְאֹד אָבִי
שְׁבַשְׁמִים, כִּי רַע וָמָר כִּי נָגַע עַד הַנְּפֹשׁ, וְאִין לִי שׁוֹם אַח וְרַע
לְפָרֵשׁ לְפָנָיו שִׁיחָתִי הַכְּבִידָה וְהַמָּרָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי נוֹשֵׂא אֲבָנִים
קָשִׁים עַל לְבָבִי "עָלִי לְבָבִי דְוִי", כִּי רַק לְבָבִי יוֹדֵעַ מֵרַת נְפֹשִׁי, הַמָּרָה
מֵרֹאשׁ וְלַעֲנָה, אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמֵן כִּי יִסְפֵּר וְכָל הַדְּמִים שְׁבַאֲבָרִי כָּלָם
מִתְכַּנְּסִים אֶל הַלֵּב, וּמְכַבִּידִים עַל הַלֵּב מְאֹד, וְכָל אֲבָרִי וְעוֹרְקִי
וְגִידֵי עֵם כָּל הַדְּמִים שְׁבָהָם, כָּלָם מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים עֲצָה
וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ לְהַמְלִיט וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִנִּי שִׁחָת, מִדִּין הַקֶּשֶׁה שֶׁל
גִּיהֲנָם וּמִדִּין הַקֶּשֶׁה שֶׁל הָעֵתִיד, וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִכָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַפְּגָמִים וּמִכָּל הַחֲרַפְתְּקָאוֹת שְׁבַעֲוֹלָם חָם וְשָׁלוֹם הֵן
תּוֹחֲלָתִי נְכֻזָּבָה, לֹא יִדְעָתִי נְפֹשִׁי מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אַפְעַל, וּמֵאִין
אַבְקֵשׁ תְּרוּפָה לְמַכָּתִי הָאֲנוּשָׁה:

מִה: ה' אֱלֹקִים אֲתָה יִדְעָתָּ חוּם וְחַמֵּל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עַל מַעֲט
דְּמַעֲט פְּלִטָתִי הַנְּשֹׂאֲרָת, וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמַּעוֹן קְדוּשָׁתְךָ יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים, וְהִצִּילְנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת, כִּי אִין לִי עַל מִי
לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָבִי שְׁבַשְׁמִים "אֲתָה סֵתֵר לִי, מִצָּר
תִּצְרֵנִי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבִנִי סֵלָה", הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וּזְכֵנִי שִׁישׁוּבוּ
הַדְּמִים הַשׁוֹטְפִין עַל לְבָבִי, וְיִחְזְרוּ לִילֶךְ כְּסֵדֵר תְּנוּעָה מְסֻדָּרָת
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֲסָדִים רַבִּים תָּמִיד בְּכָל עֵת, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי

וְתִצְלַנִּי תָמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְתִזְכְּנִי לְהוֹדוֹת לְךָ תָמִיד עַל כָּל
הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי:

מו: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת
תּוֹמְכֵי אֲזוּרֵייתָא, שְׁנֹזְכָה לְהַחֲזִיק אֶת הַלּוֹמְדֵי תוֹרָה הָעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת ה' בְּאַמֶּת, לְתַמְכֶם וּלְסַעְדֶם וּלְהַחֲזִיקֶם וּלְהַסְפִּיק
לָהֶם כָּל מַה שְׁיַחֲסֵר לָהֶם בְּכַבּוּד גָּדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל צְרֻכֵיהֶם וְכָל
צְרֻכֵי בְנֵיהֶם וּבֵיתָם, בְּאַפְּן שְׂיִזְכּוּ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ
בְּהִרְחֵבַת הַלֵּב בְּלִי בַטּוֹל וּבְלָבּוֹל כָּלֵל, לְמַעַן יוּכְלוּ לְהוֹלִיד וּלְחַדֵּשׁ
הַלְכוֹת וְחֻדוּשֵׁי אֲמִתִּיּוֹת בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְתִשְׁפִּיעַ חֶסֶד גָּדוֹל עַל
יְדֵי זֶה, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁפְעַת טוֹבָה וּבִרְכָה
וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְעֲשִׂירוֹת גָּדוֹל וְקִדְשָׁה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל
טוֹב וְתַמְלִיל פְּגִימַת הַלְבָנָה, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהָיָה אֹזֶר
הַלְבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה":

מו: וְתַחֲוֹם וְתַחֲמַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר
מֵעַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִצְלַל מִכָּל צַעַר וְנֹזֶק, וְתְרַחֵם עַל צַעְרָם
הַקָּשָׁה וְהַכָּבֵד כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, וְתַחֲוֹם עֲלֵיהֶם וְתַעֲזֹרֵם
וְתוֹשִׁיעֵם בְּחַמְלָתְךָ הַנּוֹרָאָה וּבַחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִזְכּוּ כָּלֵם לְהוֹלִיד
בְּנֵקֶל בְּלִי שׁוֹם קָשׁוּי הוֹלְדָה כָּלֵל מִלֵּא רַחֲמִים חֲמַל עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה
יּוֹדֵעַ אֶת צַעְרָם וּמְכַאֲוָבָם הַקָּשָׁה, חֲמַל עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ, וְהַצִּילֵם
מִכָּל צַעַר וְנֹזֶק וּמִכָּל מִינֵי עֵינַי רָעָה, וּמִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וּסְטָרִין
אֲחֵרֵינִין הַמְעַכְּבִים אֶת הַהוֹלְדָה, וְחַפְצִים חַם וְשָׁלוֹם מַה שְׁחַפְצִים
אֲנִי ה', בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְלַל וְתִשְׁמַר מִכָּל רָע, וַיִּזְכּוּ כָּלֵם
לְהוֹלִיד בְּמַהֲרָה בְּנֵקֶל בְּלִי שׁוֹם קָשׁוּי הוֹלְדָה כָּלֵל, וְתוֹצִיא הַוֹּלֵד
לְשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע וַיִּזְכּוּ כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְגִדּוֹל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
לְאַרְבַּע יָמִים וְשָׁנִים לַעֲבוּדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ, וְלֹא תִפְּיֵל אִשָּׁה פְּרִי בְטָנָה

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תתפד - צמר מוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וַיִּתְּרֵבוּ עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר מֶרֶב: